

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Fjordfiskerinemnda - Svar på høring om kysttorsk og havdeling i fisket etter torsk nord for 62°N - ref.nr. 21/15145

Fiskeridirektoratet er sekretariat for Fjordfiskerinemnda (FFN).

FFN har i møte 30. januar 2023 behandlet forslagene i høringen om kysttorsk og havdeling i fisket etter torsk nord for 62°N (ref.nr. 21/15145), og har vedtatt følgende innspill til saken:

«Pkt. 1 og 2 har Fjordfiskerinemnda uttalt seg om tidligere. Som innspill til reguleringene i torskefisket i 2021, ba nemnda om innføring av en slik begrensning for fartøy over 21 meter. Videre uttalte nemnda i sitt høringssvar i saken om sentrale tema for ny kvotemelding (i oktober 2022) at:

«En betydelig del av kvotegrunnlaget for kystflåten er i dag på fartøy som er å anse som havfiskefartøy, med driftsmuligheter og fangsteffektivitet som tilsier at slike fartøy ikke bør kunne drifte kystnært sammen med tradisjonelle kystfartøy. For å verne fiskepresset på kystnære lokale bestander og dempe brukskonflikter, bør flåten over 28 meter ikke ha anledning til å fiske innenfor firemila i fiske etter torsk og annen hvitfisk. Videre bør fartøy mellom 21 og 28 meter avgrenses til å fiske utenfor grunnlinjene i torskefiskerierne i nord. Dette i tråd med anbefalinger fra Fiskeridirektoratet, men nemnda vil poengtere at dette må gjelde hele året og alle fiskerier etter hvitfisk.»

Fjordfiskerinemnda støtter Fiskeridirektoratets forslag i punkt 4.

Pkt. 7 om en begrensning på maksimalt 80 garn pr. fartøy i torskefisket innenfor fjordlinjene er nytt, og presenteres som et mulig alternativ til forslaget i pkt. 4 om å senke fartøystørrelsen i torskefisket innenfor fjordlinjene. Torskefisket er kvoteregulert, og de fleste ønsker å fiske sin tildelte kvote. Dersom en garnbegrensning innenfor fjordlinjene begrenser muligheten til å fiske sin kvote, vil fartøy (som ellers har tilgang til å fiske innenfor fjordlinjene) kunne bli presset til å måtte fiske deler av sin kvote *utenfor* fjordlinjene, eller at det må legges om til fiske med jukset eller line (hvor det ikke er foreslått redskapsbegrensninger). Sistnevnte redskaper fisker mindre selektivt enn garn, med økt sannsynlighet for innblanding av undermålsfisk.

Ettersom et fartøy med lengde opp mot 15 meter generelt er bedre egnet til å fiske utenfor fjordlinjene enn et fartøy på ca. 11 meter, kan forslaget i pkt. 4 være et bedre alternativ enn at en garnbegrensning tvinger de minste fartøyene til å måtte fiske deler av sin torskekvote utenfor fjordlinjene.

Når det er sagt, er det imidlertid forskjeller mellom fjordene og man kan argumentere med at det uansett er kun de største båtene som har kapasitet til å fiske med 80 garn. Dersom direktoratet går videre med dette forslaget bør man også vurdere å senke antall maksimalt tillatte garn fra 80 til for eksempel 50.

Pkt. 8 er et forslag om å øke minste tillatte maskevidde i garn fra 156 mm (8 omfar) til 168 mm (7,5 omfar). Dette til tross for at HI uttaler at «*minstemålet kan økes til ca. 55 cm samtidig som man med garnfiske etter torsk vil kunne holde seg innenfor gjeldende regel om tillatt innblanding av inntil 10 % torsk under minstemål i de enkelte fangster*». Direktoratet har begrunnet forslaget med at «*I praksis er det vanlig å bruke garn med maskestørrelse på 168 mm eller mer i fisket etter torsk*». I enkelte fjordområder¹, hvor torsken generelt er av mindre størrelse enn ellers, er det imidlertid også vanlig å fiske med 8 omfars garn. Fangstene består da som regel av torsk med lengde mellom 60 og 80 cm. Med 7,5 omfars garn vil en betydelig del av denne fisken ikke bli fanget, med reduserte fangster som resultat. Det kan argumenteres for at minstemålet må være styrende for hvilken minste tillatte maskevidde som skal gjelde, og at det med et minstemål på 55 cm ikke vil være behov for å øke minste tillatte maskevidde – jf. HI's vurdering.

Fjordfiskeremnda støtter forslaget i punkt 9, men mener at en innstramming ikke må komme til anvendelse for fartøy under 11 meter da det vil hindre deres mulighet til bifangst av sei og hyse. Det er kun få fartøy dette gjelder.

Forslaget i pkt. 11 er det vanskelig å ta stilling til, uten at det er redegjort konkret for hvilke lokale reguleringer som gjelder i hvilke områder. Avgrensning av forbudsområder til gytefelt må avgjøres basert på et kunnskapsgrunnlag som særlig inkluderer fiskeres tradisjonelle kunnskap om hvor godt de enkelte kysttorskbestandene tåler belastning, hvor gytefelt og innsigsfelt befinner seg hen, når det foregår gyting, samt hvordan dette endrer seg over tid. En vurdering av hvilke felt (både innsigsfelt og gytefelt) som eventuelt skal stenges for de nevnte redskapene og reguleringer på maskevidde, fartøystørrelse etc. må skje i samarbeid med lokale fiskarlag. Når det ev. presenteres en oversikt over dette, vil Fjordfiskeremnda kunne vurdere slike forslag. Fjordfiskeremnda er grunnleggende positiv til tilnærmingen.

Fjordfiskeremnda har ikke merknader til de øvrige forslagene. Av alle forslagene i høringen, mener Fjordfiskeremnda at en innføring forslagene i pkt. 1 og 2 er aller viktigst. Disse begrensningene må innføres uten unntak, og gjøres gjeldende hele året i alle fiskerier etter hvitfisk.

Fjordfiskeremnda vil avslutningsvis presisere at tilgangen til torsk for fjordfiskerne også henger sammen med hvordan loddefisket blir regulert. Det bør ikke gis adgang til å fiske lodde ved fjordmunningene, fordi innsig av lodde i fjordene er vesentlig for at torsken kommer inn i fjorden og dermed gjøres tilgjengelig for den lokale flåten.»

¹ I Havforskningsinstituttets «*Innspill til kommende høring om kysttorskreguleringer*» fremkommer at «*De fleste som fisker målrettet etter torsk med garn fisker allerede med 168 mm, dog trolig med unntak av fjordene i Finnmark hvor det i stor grad benyttes 156 mm garn. Dette gjelder trolig også det norske fritidsfisket.*»

Med hilsen

Bernt Bertelsen
seniorrådgiver

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift.

Mottakerliste:

Fiskeridirektoratet

Postboks 185 Sentrum 5804 Bergen

